

MARCZINKA CSABA

Számvetés

*addig toltad-toltad magad előtt
a kényes és fontos dolgokat,
hogy lassan torzó-testükkel együtt,
hozzájuk tapadva hullsz ki Idő
rostáján – elkopva dilemmákban
(befejezetlen maradványok
darabjai hevernek szerteszét)
– megmarad-e ebből tényleg valami?*

*avagy csupán széttöredezett
szemcsék és darabkák maradéka
szóródik szerteszét a szélben?
marad-e Nyom utánad valamiképp?
vagy végképp kihullasz a Nagy Rostán?
(széthulló szemcsék közé szorulva)
könnyű porszem maradsz, ki
hamar tovatűnik a szélben?*

*tán még vadnyom sem marad utánad?
mint elszálló porszem foszlasz szét...
(beleolvadsz a végtelen Semmi
végképp elnyelő sötét mélyébe)
– még egyszer számot kéne vetned
az eljátszott lehetőségekkel!
hogy utána békén fogadd majd
az elmúlást és az elporladást.*

A May-point?

Pilinszky János emlékére

*Poentírozzuk
már és nem ünnepeljük
– inkább próbáljuk
pihenésnek vagy enyhe,
múló kómának hinni...*

*(De a poénos
pont nem hagyja már magát
– csúszunk vele még
mélyebbre, még sötétebb
likakba és bugyrokba.)*